

РЕШЕНИЕ

№ 930

гр. София, 20.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8063** по описа за **2013** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Решение по кнахд № 8063/2013г. на АС-София-град, III КС, 4 страница

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. П. П. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 21.06.2013 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НК, 103-ти състав по НАХД № 9738/ 2012 г.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност и необоснованост на съдебното решение, като постановено при допуснати процесуални нарушения и нарушение на материалния закон. Възражава се, че събраните в първоинстанционното производство доказателства са противоречиви и не отговарят на обективната действителност. Твърди се, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ са допуснати нарушения на разпоредбите на чл. 40, ал. 1 и ал. 3 и чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. Касаторът счита, че АУАН е ненадлежно съставен, тъй като е подписан само от един свидетел. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и наказателното постановление.

Ответникът – ОПП-СДВР, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 21.06.2013 г. по нахд № 9738/2012 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НК е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № 93751 от 19.09.2011 г., издадено от началника на АНД, отдел „ПП” при СДВР, с което на основание чл. 315, ал.1, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ) на Д. П. П. е наложено административно наказание “глоба” в размер на 400 лв за нарушение на чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите А. Г. Л. и Г. Х. Т., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил нарушение по смисъла на по чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ. В хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

На 08.09.2011 в [населено място], около 20:20 часа, Д. П. П. управлява лек автомобил „Сеат”, модел „И.”, с ДК [рег.номер на МПС] , по Околовръстен път с посока на движение от [улица]към [улица], когато срещу връзката с [улица]е спрял за извършване на проверка. В следствие на проверката се констатира липсата на валидна към момента сключена застраховка „Гражданска отговорност”. За извършеното нарушение е съставен АУАН № 93751/08.09.2011 г., а въз основа на акта е издадено и оспореното НП.

При правилно установена от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НК, 103-ти състав фактическа обстановка настоящата съдебна инстанция намира, че АУАН и наказателното постановление са издадени от съответния компетентен орган в кръга на неговите правомощия и при правилно приложение на материалния закон.

Настоящият съдебен състав не споделя твърденията в касационната жалба, че не са изяснени обстоятелствата при установяване на нарушението. И АУАН № 93751/08.09.2011 г., и НП № 93751/19.09.2011 г. съдържат по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълнота, което включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и е извършено.

По съществува на спора СРС, НК, 103-ти състав правилно е установил

обстоятелството, че Д. П. П. е осъществил виновно състава на нарушението по чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ, както и че законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора. Тази констатация не е оборена нито в процеса на доказване в производството пред първата инстанция, нито в процеса пред настоящата инстанция.

Настоящата съдебна инстанция намира изложените аргументи за ненадлежно съставяне на АУАН за неоснователни. Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. В случая процесният акт е съставен с един свидетел – Г. Т., за когото е отбелязано, че е присъствал при установяване на нарушението. Използването в ал. 1 на чл. 40 от ЗАНН на множествено число по отношение на лицата, присъствали при извършване или установяване на нарушението, не бива да се възприема като императивно изискване АУАН да бъде съставян винаги с посочване на поне двама свидетели. Множественото число в израза „свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението” е използвано за граматическа прецизност и с оглед на това, че разпоредбата разграничава качествата на свидетелите – такива, които са били очевидци и такива, присъствали при установяване на нарушението. Аргумент за това е и нормата на чл. 40, ал. 4 от ЗАНН, която изрично поставя изискване за двама на брой свидетели.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 21.06.2013 г. на СРС, НК, 103-ти състав е ПРАВИЛНО на основание чл. 348 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 21.06.2013г. по НАХД № 9738/2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НК, 103-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.